XIII-ik évfolyam. 41-ik szám. Kőszeg, 1893. október 8-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnap.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona. *Egyes szám ára 10 kr.*

Felelős szerkesztő: WITTINGER ANTAL. Kiadó és laptulajdonos: FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamatiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyilttér sora 20 kr. -- Hirdetések nagyság szerint.

Fölhivás.

Egy régen érzett hiányon akarunk segiteni, midőn egész bizalommal és telve reménységgel felhivjuk városunk nemesen gondolkozó polgárait, hogy egy szegény tanulókat segélyező-egyesület megalakitása czéljából ma d. e. fél 11 órakor a polgári iskola I. emeleti irodájában minél számosabban megjelenni sziveskedjenek. A czél első sorban az ócska ruha összeszedése és szükséges átalakitása; másodszor: a mennyiben a megállapitandó pár krajczárnyi tagilletményből befolyó jövedelem vagy egyéb adomány azt megengedi, tanszerek beszerzése és mindezeknek — tekintet nélkül a vallásra — szegény gyermekek között való kiosztása. Egyebek az alapszabálytervezetben olvashatók, melyet költségkimélés tekintetéből a *Kőszeg és Vidéke* czimü helyi lap mai számában közzétettünk. *Több városi polgár.*

Szegény tanulókat segélyező-egyesület.

A szegény iskolás gyermekek érdekében többször intéztünk kérő szót városunk nemesen érző polgáraihoz. Akárhányszor sürgettük, hogy a tehetősebbek tegyenek valamit a szegénysorsu tanulókért, a kik iskolaév kezdetén könyvek, iróeszközök nélkül hallgatják az oktatást és a hideg idő beálltával ruha hiányában dideregnek, láznak, vagy fel sem járhatnak többi pajtásaikkal az iskolába. Két nőegyesületünk ugyan sokat tesz a jótékonyság terén és különösen a szegény gyermekek felruházásában karácsonykor, de ez mind kevés és részben késői segitség. Szegény gyermekeink mindjárt iskolaév kezdetén szorulnak segitségre. Az iskolafentartók és egyes jószivű emberek nem győzik a könyvadományozást. Azonkivül most októberben hűvösre, novemberben meg hidegre fordul az idő és számos gyermek rongyokba burkolva, fél mezitelen kullog az iskola felé, vagy ki sem mehet az utczára. Százakra is rúg azok száma, a kiknek szülői nem képesek gyermekeik részére csak a legszükségesebbeket is beszerezni, még nagyobb lesz azok száma az idén, a mikor termésünk egy része megsemmisült és munkahiány is mutatkozik. Tömörüljünk tehát, hogy nagyobb mértékben segithessünk és ne hulljon könnye a szegényeknek! Nem nagy megerőltetésünkbe kerül az. Elhasznált ócska ruhája és más holmija sok embernek van és a legtöbbje egy pár krajczárt is adhat a nemes czélra. A ki azt mondja, hogy: *már megint uj egyesületet akarnak alakitani?* — annak azt feleljük, hogy *igen*, de olyant, a milyent már régen kellett volna életbe léptetni. A kinek különben sok az egyesület, az hát ne adjon pénzt, hanem legalább rongyokat, a keletkező egyesület majd ezeket is tudja értékesiteni és pedig a leghasznosabban. A tapasztalat ezt másut, p. Szombathelyen is már megmutatta. Azért keressék fel ma d. e. fél 11 órakor minél többen derék polgáraink közül a polgári iskola első emeleti irodáját, a kijelölt helyiséget, hol a szegény tanulókat segélyező-egyesület meg fog alakulni és lépjenek be minél számosabban tagokul.

Szegény tanulókat segélyező-egyesület alapszabály-tervezete.

I. Az egylet czélja.

1.) Czélja ezen egyletnek kevesbiteni és végleg megszüntetni a ruha-hiányból származó iskolai mulasztásokat és ha anyagi forrásai megengedik, taneszközök és esetleg ösztöndijak kiosztása helybeli illetőségü s jó magaviseletü és szorgalmas szegénysorsu tanulók között.

2.) Az egylet ezen jótékonyságát kiterjeszti a városban levő összes népoktatási taninatézetek tanulóira vallásfelekezeti különbség nélkül s a méltányosság és igazság alapján csakis az igazolt szegénységet és érdemet veszi tekintetbe.

A segély-kiosztások csak az illetékes iskolai hatóságok tudta s javaslata mellett eszközöltetnek.

3.) Nem tanköteles gyermekek csak a legrendkivülibb esetekben tarthatnak igényt a segélyezésre.

4.) A megjelölt czélok elérésére összegyűjteti a tagoktól az avult ruhákat s minden értékesithető tárgyat, azokat vagy kijavitja osztja szét, vagy pénzzé teszi s azon uj ruhákat vesz czéljai elérésére.

II. Az egylet tagjai.

5.) Az egylet áll alapitó (állandó) és pártoló tagokból.

Tagja lehet ezen egyletnek városunk minden tiszteséges és önálló lakosa, ki bármily csekélységet bocsát is annak rendelkezésére, ha az egylet kiküldi értök megbizottját. Jó néven vétetik, ha valaki maga küldi be azt.

6.) Mihelyt 30 tag beiratkozott, az egylet azonnal megalakultnak tekinti magát s megkezdi működését. A tagok felvételét a választmány eszközli.

7.) A tagság megszünik, ha az illető magát nyitvánitja kilépési szándékát, vagy ha a városból elköltözik és nem jelenti, hogy továbbra is tagja kiván maradni az egyletnek, végre ha a tag 1 éven át éppen semmivel sem járult az egylet czéljaihoz.

A közgyűléseken minden tagnak tanácskozási és szavazati joga van, azonkivül bármikor bejelenteni észrevételeit az elnökségnél.

III. A közgyűlés.

8.) Evenkint csak egy rendes közgyűlés tartatik,

TÁRCZA.

Őszi kép.

Köd ereszkedik a tájra, s mindent leborit sürü leplével; komor őszi szél sivit végig a sikon, s hordja magával a sárga, hulló faleveleket. A nap is csak félenken bujik elő a látóhatáron s a széllel versenyt birkózva elveszti erejét, sugarainak melegét.

Sivár, puszta, elhagyott minden. A kopár mezőkön csak elvétve látható egy-egy elkésett virág, de az is illattalan és csenevész.

A vándormadarak is elköltöztenek már a melegebb vidékekre; a földeken, réteken nem zeng a pacsirta; az erdőkből pedig kihalt a madárdal; oly néma, oly csendes és üres minden. Bárhova tekint a szem, mindenütt csak az őszi kép egyenhangusága tárul föl előtte; sehol egy élénkebb pont, a hol a szem megpihenhetne.

A természet leveti viruló köntösét, s rövid idő mulva fölveszi azt az egyszinü szomoru leplet; lassankent pihenni tér, álomra szenderül s helyet ad az utána következőnek.

Elmult a nyár, vége a szép időknek, verőfényes napoknak; elfonynyadtak a virágok, s itt van az ősz, az ő komor, s egyhangu képével. A vidámságot lehangoltság, az örömöt a lemondás váltja fel; közelg a tél.

A csipős, hideg szél tisztára sepri az utakat, fölkapja a port s viszi magával a végtelenségbe. Végigszágult az elhagyatott téreken, puszta földeken, s a mi utjába áll, elragadja, letöri, kiszakitja. A fák ide-oda hajladoznak; recsegnek, ropognak az ágak a fű s a még élő növényzet lekonyul, fölöttük rohan el a pusztitó szél, mely most egyedüli ura az egész vidéknek.

Majd sötét felhők tornyosulnak össze az égbolton, s rövid idő mulva megered a hideg, fagyos őszi eső. Olyan unalmas, életnélküli, lehangoló ez a kép.

Csöndes rezignatióval adom át magam az őszi hangulatnak. Mig szemeim az ablakon át az őszi képet szemlélik, lelki szemeimmel bensőmbe tekintek s mélyen elgondolkozom. Az én lelkületemen is szomoru őszi hangulat uralkodik. Olyan sivár, olyan puszta ott minden; semmi melegség, semmi érzés benne. A nyár, a kevés szép nap csak egy-két fejletlen virágot hozott számomra, az is hamar elpusztult; megcsipte az őszi dér. Kor szerint még csak az élet tavaszán vagyok, s nálam mégis már a kietlen ősz uralkodik. Tavaszom puszta és örömtelen volt. Az ideális eszmeim, czélom feslő bimbóit letörte, elhervasztá a sors hideg szele; nyarat alig hogy ismertem; most az ősznél tartok, a komor hangulatu ősznél; egy csalódott élettel, a test utolsó roncsaival, reményt vesztve állok e világon s puszta szivvel. Tudom, hogy röviddel ezután a tél következik, a lemondás korszaka, s a halált hozó hideg.

Az ifjui álmok, a magasan szárnyaló ideák kora letünt; a küzdelemhez, fáradalmakhoz szokott test pihenni tér, s a csalódások és szenvedések alatt megtört szív végsőket dobog. . . .

Mennyi szép reménynyel, mennyi ifjui álommal szivemben indultam neki az életnek, elkészülve a legrosszabbra is, küzdelemre s dologra készen, ifju erőm teljében; elindultam az élet tövises és rögös utain, szenvedtem, fáradoztam, szemeim előtt a szent czél lebegett, s daczolva a sorsharaggal haladtam — bár lassan — tovább.

A sors azonban mindig ellenem volt; megfeszitém minden erőmet, hogy az elém gördülő mind nagyobb és nehezebb akadályokat leküzdhessem. Hasztalan munka volt. Egy-két félig sikerült tervemet is utóbb tönkre silányitá a fátum, nem maradt a sikerből semmi. De azért sebzett szivvel, törődött, fáradt testtel is tovább küzködtem — eredménytelenül.

Az ifjui álmok szetfoszlottak, a magasztos tervek megsemmisültek, a remény is tünedezni kezdett s csak fájdalom és keserüség maradt szivemben. Elvégre is kimerültem az örökös küzdelemben, az ifjui szivből az ádáz sors kiolt minden érzést, fásulttá tette azt s a remény utolsó szikrája is kialudván, ennek helyét a lemondás s az általános közöny foglalta el.

Minek is születtem hát? Miért adott az ég vágyakat, miért oltotta belém az Isten a szép és nemes dolgok iránti melegebb érzést, miért volt e gyötrelem?

Hasztalan fáradtam, szenvedtem tehát, semmi vigasztalást sem találok munkámban, mely sikertelen volt. A sors nem akarta, hogy czélomat elérjem; a világ s az önző emberek nem értettek meg, vagy nem akartak megérteni; bizonyára nemes eszméimmel jámbor bolondnak tartottak, kire csak szánakozva lehet tekinteni. Nem vagyok közéjük való; nem vagyok képes a mai kor szokásait fölvenni, az uralkodó társadalmi rendet követni; mit keressek hát még tovább is közöttük? Pusztulnom kell a körből, melynek csak önharmóniáját rontom, s melybe illő nem vagyok. Igy járunk mi, a világ itélete szerint „excentrikus emberek".

Elfáradtam, hisz eleget dolgoztam, most már pihenésre, nyugalomra van szükségem, hosszu, örökké tartó nyugalomra. . . . .

Sürü köd, homály borul szenvedő lelkemre, a balsors komor szele sivit végig az elfásult szíven, s hordja magával a hulló leveleket, a foszló reményeket.

Elköltözött szivemből a remény máshova, kihalt és üres az most; nincs semmi hatalom, mely azt élénkebb lüktetésre gerjeszteni képes volna. Rövid idő mulva reáborul a mindent kiegyenlitő, egyforma lepel, a halál sötét takarója.

de ha a választmány szükségét látja, vagy 15 tag kivánja, rendkivüli közgyűlés is tartható. — A közgyűlésekre az egyleti tagok az ülések napját megelőző 8 nappal a helybeli hirlapok utján hivatnak meg. A gyűlés csak akkor határozatképes, ha azon az elnökkel együtt legalább is husz tag megjelenik. — Ha annyi tag sem jelennék meg, egy hét mulva uj gyűlés hirdetendő, és akkor végezheti a teendőket tekintet nélkül a megjelent tagok számára.

A közgyűlés határozatait egyáltalán véve általános szótöbbséggel hozza, jegyzőkönyvei a gyűlés kezdetén az elnök á tal erre felkert két tag által hitelesitendők.

9.) A közgyűlés tanácskozásainak tárgyai: a rendes közgyűlés választja a (tisztviselőket) választmányi tagokat; megállapitja és nyilvántartja az egylet működését, elintezi a választmány előterjesztéseit; a költségvetést megállapitja, felülvizsgálja a számadásokat s ezek alapján felmenti vagy elmarasztalja a pénztárnokot; tárgyalja az inditványokat s megjelöli az egylet tevékenységének sikeresebb folytathatását. Gondoskodik az alapszabályok módositásáról. Az alapszabályok megváltoztatása tárgyában esetleg hozandó közgyűlési határozat foganatositás előtt a n. m. kir. belügyminiszteriumhoz felterjesztendő.

IV. A választmány.

10.) A választmány egy évi időtartamra választatik és áll: az elnök, jegyző, pénztárnok, gazda s ezeken kivül még hat választmányi tagból.

11.) Az elnök jogai és kötelességei:

a) összehivja a köz- és választmányi gyűléseket s azokon elnököl;

b) aláirja a jegyzővel együtt az egylet nevében kibocsátott iratokat és képviseli az egyletet minden irányban;

c) ellenőrzi tisztviselőtársai tevékenységét;

d) rendkivüli esetekben 10 frtig utalványozhat, miről a legközelebbi választmányi ülésen jelentést tesz;

e) nyilvántartja a havi vagy negyedévi forgalmat.

12.) A jegyző vezeti a köz- és választmányi ülések jegyzőkönyvet, őrzi az egylet pecsétjét és irratait és készíti a szükséges kiadványokat.

13.) A pénztárnok teendői:

a) átveszi, megőrzi és jövedelmezteti (a közgyűléstől vagy választmánytól nyert utasitás szerint) az egylet czéljaira tett alapitványokat s pénzbeli adományokat, átveszi a gazdától az értékesitett tárgyakból begyült összegeket s azokról pontos számadást vezet;

b) a pénztárnok csak elnöki utalványra adhat ki pénzt;

c) a rendes közgyűlés elé vagyon-mérleggel ellátott számadást terjeszt be; negyedévenkint pedig a választmánynak is jelentést tesz a pénztár állásáról.

14. A gazda kötelességei:

a) kiküldi a szolgát előleges jelentés után a tagokhoz, az adományokat jegyzék szerint számba veszi s megőrzésükről gondoskodik. A gazda a tárház felelős őre;

b) javaslatokat terjeszt a gyűlés elé, vagy az elnökhöz, a holmik értékesitése, kiosztása és a szükséges beszerzésekre nézve, s az ezekre hozott határozatokat a szolga vagy napszámos segitségével saját felelősségére végrehajtatja;

c) őrködik a szolgák felett, hogy azok pontosan teljesitsék kötelességüket. Ő fogadja és bocsátja el a szolgákat az elnökséghez tett jelentés jóváhagyása után;

d) a begyült pénzeket azonnal a pénztárba szolgáltatja ellennyugta mellett, s az ügyforgalomról pontos és lelkiismeretes jelentést terjeszt a rendes közgyűlés elé.

15.) A választmány jogai és kötelességei:

a) az egylet ré-zére alapitó (állandó) és pártoló tagokat gyűjt; felhivásokat és ismertetéseket bocsát ki s egyáltalán arra törek-zik, hogy az egylet működése minel teljesebb és áldásosabb legyen;

b) őrködő figyelemmel kiséri az adományok gyűjtését, azok értékesitéséről (szükségesnek mutatkozó deszinficiáltatásáról) gondoskodik;

c) ellenőrzi a pénztárt s utalványozza a szükséges kiadásokat;

d) tárgyalja a segélyezés iránti kéréseket, véleményeket és javaslatokat, azok fölött végérvényesen határoz és a határozatokat végrehajtja. Segélyt csak a I. 2. pont értelmében adhat ösztönzésül az iskolába járásra;

e) irányozza, elősegiti a tisztviselők munkáját, helybenhagyja a szolgaszemélyzetre hozott intézkedéseket, ha szükségét látja ügyrendet alkot, melyet jóváhagyás végett a közgyűlés elé terjeszt;

f) előkészíti a közgyűlések tárgyait;

g) ezen teendők végzésére minden két hónapban egy rendes s esetleg több rendkivüli ülést tart. Az ülések nyilvánosak, de négy szavazásra jogosult tag kivánatára bármely gyűlés is azonnal zárttá alakitható.

V. Az egylet megszünése.

16.) Az egylet mindaddig fel nem oszlik, mig a jótékonyságot a legkisebb mértékben is gyakorolhatja. Ha p. 1—2 évig a kezelési költségek sem volnának fedezhetők a jövedelemből, akkor a felosztás előzetes jelzésével egybehivott közgyűlés két harmadnyi többséggel hozott határozat értelmében az egylet feloszlatható, a mely esetben az összes vagyon valamely más tanügyi czélra forditandó.

17.) Az egylet feloszlásáról azóló jelentés kiséretében a vagyon megőrzés, illetőleg rendelkezés végett a városi hatóságnak adatik át, s a leltár egyik hiteles példánya felterjesztés mellett a n. ul. m. kir. belügyminiszter ur is értesitendő.

18.) Az esetben, ha az egylet az alapszabályokban meghatározott czélt és eljárást, illetőleg hatáskörét meg nem tartja, a m. kir. belügyminiszterium által, a mennyiben további működésének folytatása által az állam vagy egyleti tagok vagyoni érdeke veszélyeztetnék, haladéktalanul felfüggesztetik és a felfüggesztés utáu elrendelendő szabályos vizsgálat eredményéhez képest végleg fel is oszlattatik, vagy esetleg az alapszabályok legpontosabb megtartására különbeni feloszlatás terhe alatt kötelezteti.

Legtöbb adót fizetők névjegyzéke.

Az 1894. évre a következők lettek városunkban a legtöbb adót fizetők lajstromába fölvéve.

Rendes tagok:

1. Kőszegi takarékpénztár.
2. Unger Károly kereskedő.
3. Czeke József és társa.
5. Major János prépost, városi plébános.
6. Eitner Gusztáv molnár.
7. Hg. Eszterházy Pál.
8. Temlin Antal magánzó.
9. Általános takarékpénztár.
10. Küttel István gyógyszerész.
11. Tuczentaller Lajos mérnök.
13. Czeke József.
14. Popper Ignácz kereskedő.
15. Weisbecker Edéné.
16. Lauringer János.
17. Szovják Hugó ügyvéd.
18. Perkovics Ferencz.
19. Pfeffel János kir. közjegyző.
20. Szeybold Károly.
21. Kőszegi szikviz-társulat.
22. Jánosa Gyula kereskedő.
23. Gintner Mihály.
24. Dr. Stúr Lajos ügyvéd.
25. Vidt Géza ügyvéd.
26. Pohlmüller Edéné.
27. Schönbauer János.
28. Kovács Sándor.
29. Schindler Vilmos.
30. Dr. Gerhauser József kir. aljárásbiró.
31. Binder János ügyvéd.
32. Szeybold Kálmán.
33. Zarka Sándor.
34. Purth Frigyesné.

Pótlagok:

35. Paller András.
36. Bierbauer-örökösök.
37. Bertha Anna.
38. Schlögl János.
39. Glatzhofer Samu.
30. Rosenstingl Gyula.
41. Waisbecker János.
42. Domonkos-nővérek.
43. Waisbecker Henrik.
44. Lakatos György.

HIREK.

— **A király névünnepe.** Király ő felsége névünnepét e hó 4-én a hagyományos kegyelettel és ünnepségekkel ülte meg Kőszeg városa. A középületeket fellobogózták és reggel 9 órakor a plébánia-templomban *Major* János prépost-plébános segédlettel ünnepi nagymisét mondott, melyen a város részéről *Tipka* Ferencz polgármester több képviselővel, a járásbiróság részéről *Korchmáros Gáspár* és a telekkönyvvezetők, a katonaság részéről pedig az itt nyugalomban élő törzs- és főtisztek, a 83. ezred 2. zászlóaljának, a honvédség tisztjei és a katonai alreáliskola tanártestülete vettek részt.

— **A főispán köszönete.** A vármegye főispánjától a napokban a következő köszönő irat érkezett a városhoz:

Tekintetes Tipka Ferencz polgármester urnak Kőszegen.

Azon, Kőszeg városra nézve feledhetetlen emlékü napok elmultával, midőn a város falai között Ő Felsége Uruuk Királyunk és koronás vendégei több napig tartózkodni kegyeskedtek, — kedves feladatomnak tartom a legigazabb elismerés és köszönet hangján megemlékezni Kőszeg szabad királyi város hazafias érzelmü polgárairól, kiknek lelkesedése s loyálitása Ő Felségeik ottlétének nevezetes napjait szép és emlékezetes ünnepnapokká tette s különösen köszönöm a város azon polgárainak áldozatkész és lelkes fáradozását, a kik időt s fáradságot nem kimélve, az ünnepélyes fogadtatás, a rendfentártása, a magas és legmagasabb vendégek, bel- és külföldi méltóságok elszállásolása és minden egyéb rendezői teendők körül közreműködni szivesek voltak, a hatóságok feladatainak teljesitését könnyüvé tették és biztositották Ő Felségeik bevonulásakor, ottlétekor és elutazásakor azon példás rendet és nyugalmat, melyről maga Ő Felsége elismerőleg nyilatkozni méltóztatott. — Fogadja Polgármester Ur is köszönetemet s tolmácsolja ezt *Porpáczy* János rendőrkapitány Urnak is, — azon körültekintő és buzgó munkálkodásukért, melylyel ezen emlékezetes napokban sokoldalu, fáradságos és rendkivüli fontosságu hivatalos kötelmeiket sikeresen megoldották. — Szombathely, 1893. évi szeptember 27-én. *Szt Mártoni Radó* s. k., főispán.

E főispáni leiratot városunk polgármestere a következő sorokkal toldotta meg és küldötte szét az ünnepségekben résztvevő bizottsági tagoknak:

Ezen főispáni elismerő leiratot, midőn hiteles alakban a királyfogadó nagy rendező-bizottság minden egyes tagjának megküldeném, a város közönsége nevében is hálás köszönetet mondok a nagybizottság minden egyes tisztelt tagjának azon czéltudatos s sikeres közremüködéseért, — mely lehetővé tette,

---

A sors szele elsöpört szivemből minden reményt, az egykor életerős, viharedzett fa ágai recsegnek, ropognak; végre egy utolsó roham kettétöri a törzset, kioltja az életet. Reményre, álmokra, czélra és eszmékre ráborul az örök enyészet, s maga alá temeti a fájdalmakat, csalódást és szenvedést . . . .

Az utolsó akkord.

Az „Európa" kávéházban vigan mulatozik a fiatalság. Legjobban érzi magát azonban a fiatalok között Kerekes Béla.

— Húzd rá czigány! — orditja féktelen hangon. — Húzzátok ti barna ficzkók az angyalát, mert ma nagy napom van. De hátra van még a java: az lesz ám még csak a valami; de czigányok aztán ki is tegyetek ám magatokért, mert különben . . . .

Itt elhallgatott, de jelentőségteljes pillantást vetett a primásra.

Röviddel ezután a mulatozók szétoszolnak s a banda is távozik a kávéházból.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Gyönyörü nyári éj van. A városban minden csendes és nyugodt. A holdvilágon kivül csak itt-ott pislog még egy-egy lámpa, az is kialvófélben már.

A csillagok ezrei ragyognak a tiszta égbolton; a fák között csendes szellő fujdogál s a lombok susogva hajolnak egymáshoz. Nagyszerü éji hangulat uralkodik a pihenő város falai között.

Az X-utcza egyik emeletes háza előtt állnak már a „barna legények", s hangszereiket készen tartva, csak az adandó jelre várnak, hogy megkezdjék a szerenádot. A bandától néhány lépesnyire áll Kerekes Béla, mélyen elgondolkozva s egy fa sudarához támaszkodva. A gondolatok egymást kergetik fölizgatott agyában; elgondolja magában, hogy minő ocsmány szerepet játszik ő azzal a leánynyal szemben, ki hazugságaiért, mézes-mázos beszédeért szerelmét adta zálogul; elgondolja magában a kint, mit e szegény leánynak betegsége okoz, mely esetleg örökre megfoszthatja imádott Bélájától; elgondolja magában a nyugtalanságot, mit annak a bájos, aunak a szüzi teremtésnek okozott azáltal, hogy betegségében még meg sem látogatta, föl sem kereste betegágyánál azt a leányt, kinek ő szerelmet, örök, soha meg nem szünő szerelmet esküdött és hazudott; mindezt elgondolja magában s egy pillanatra keserü szemrehányást is tesz magának azért a megbocsáthatatlan lépéseért, hogy azt az imádni való teremtést elhagyta, mindezideig csak ámitotta, hitegette, s most mást szeret, másnak fog hódolata jeléül éjjeli zonét adni, de a következő perczben már nem gondol arra a beteg leányra többet, hanem számüzve fejéből a szemrehányó gondolatokat, föleszmél merengéséből, s halkan odasúgja a primásnak:

— Kezdjétek!

A következő pillanatban már fölhangzik a zene; először csak halkan szól, de azután mind élénkebben és erősebben hangzanak a bájos akkordok. A czigányok, mintha csak tudnák, hogy szép leánynak muzsikálnak most, olyan igaz bensőséggel, olyan érzésteliu játszanak, hogy még Béla is elmerengve hallgatja a remek összhangzatu játékot, a gyönyörü ütemeket s az isteni zenei hangokat.

A dal kezdetén még panaszos hangokat csalnak ki abból a négy kis húrból a czigányok, úgy sir, úgy panaszkodik az a száraz fa; a közepe a dalnak már az ábrándozásba csap át; lágyan csengnek a gyönyörü akkordok, mig a végén szilaj, vad kitörésé fajulnak a hangok, messze elhangozva a csendes éjszakában.

— Ezt húzzátok mindig! — kiáltja lelkesülten Béla, s a czigányok húzzák, húzzák folytonosan; mindig lelkesebben, mindig tűzesebben, oly meghatón, oly nagyszerü zenei szinezéssel, mintha csak egész lelküket lehelnék bele abba a dalba.

Szól a zene; a bájos hangokat a lágyan zsongó szellő elviszi mindenfelé, az éji hangulatot még varázslóbbá téve. . . .

Az egyik emeleti ablak halkan megnyilik s egy női fej tünik elő; Béla leveszi kalapját, mélyen meghajol s kezével int, mire az ablak ismét becsukódik, s rövid idő mulva már a kapu nyikorgása jelzi Béla „uj ideál"-jának jöttét. A másik perczben már édes suttogásba merülnek el, s Béla boldogságtól áthatva öleli át ideálja karcsu derekát, s rövid ellenkezés után az első csókot nyomja a leány picziny, lázban égő ajkaira. . .

A következő pillanatban a primás hegedűjének húrja nagyot pattan s elszakad. Egy perczre megszakad a zene, de ez a csekély idő is elég arra, hogy Béla odakiálthasson a czigánynak:

— Elég, ne tovább!

— Istenem, — sóhajtja a leány félénken, — ez rossz ómen . . . .

Az utolsó akkord is elhangzott, s a czigányok hazafelé indultak. Kerekes Béla azonban még soká-soká beszélgetett a kapuban imádott hölgyével.

* * *

Az utcza másik részén egy földszinti szobában szomorú hangulat uralkodik. A szoba félhomályban, a légkör amaz átható szaggal van tele, mely a tüdőbetegek kilégzését jellemzi. Az egyik sarokban vau elhelyezve a kórágy, benne fekszik Nagy Jólán, a nehéz, a menthetetlen tüdőbeteg.

Az egykor teli arczu szép leányt a betegség egészen lesovánvitá, keble alig-alig emelkedik már, s beesett szemeire az örök sötétség fátyla készül ráborulni.

Az ágy mellett a leány anyja virraszt, bátoritva, vigasztalva a szenvedőt, holott talán saját magának is vigasztalásra volna szüksége. . . .

Éjfél felé jár az idő. A szobában csend van, nyomasztó csend. Csak olykor-olykor szakitja meg

hogy a királyünnepélyek példás módon lefolytak s városunk régi jó hirneve, a legfelsőbb elismerés által fényesen beigazoltatott. Kőszeg, 1893. évi október hó 2-án. *Tipka Ferencz*, polgármester.

— **Templomépités.** Még nem tudjuk hányat ütött az óra, mert nincs; már pedig ideje volna az óráról is gondoskodni; de hol az ezer forint, mert ennyibe kerül. Még a mult évben adtak a helybeli kereskedő ifjak 21 frt 8 krt. Ez évben adott egy jótevő 100 frt 50 krt, egy második jótevő 40 frtot, egy valaki 6 frtot; takarékpénztári kamat 3 frt 36 kr.; Ő Felsége ajándéka 300 frt, e czélra tőkésittetett. Perkovits Ferencz polgártársunk adott a napokban 50 frtot, összesen van tehát óra-alap 520 frt 94 kr. Hálás köszönet a kegyes jótevőknek! Fel, tisztelt polgártársak, adakozzunk! és mindnyájunk óhaja nemsokára teljesülni fog. Ezt kéri, ezt akarja az épitő-bizottság.

— **A német császár visszaemlékezése.** A kőszegi napok oly kedvesen vésődtek be a német császár emlékezetébe, hogy egyhamar nem akarja azokat elfelejteni. *Szögyény-Marich* László berlini nagykövetünk utján megrendelte a maga számára azokat a fényképfelvételeket, melyek a kőszegi ünnepségekről készültek. A nagykövet levelet irt *Erdélyi* budapesti fényképésznek, hogy kőszegi fényképeiből küldjön neki több példányt Vilmos német császár számára.

— **Erdőmester-választás.** Holnap délután 4 órakor a megye alispánjának elnöklete alatt választógyűlést tart a város képviselő-testülete. Be fogják tölteni a *Zins* Károly nyugdijazásával üresedésbe jött erdőmesteri állást, melyre tizenegy pályázó jelentkezett.

— **Keresztanyat keresnek.** *Matits* János városi közgyám városunk nemesen érző, jószivü hölgyeihez azon kérést intézi, hogy valamelyik közülök vállalkozzék a mult évben Kőszegen talált gyermek legközelebb végbemenő keresztelésénél a keresztanyai tisztre és jelentse ki ebbeli szándékát nála, vagy e lapok szerkesztőségénél. Részünkről azt hiszszük, hogy a kőszegi nők, a kik már annyi szép jelét adták jószivüségüknek és vállalkozó szellemüknek, versenyelve jelentik ki készségüket e tisztség elvállalására.

— **A senki gyermeke.** Az anyja szégyenérzete vagy nyomora odavetette idegen ajtaja elé, rábizta a sorsra és a mások irgalmasságára azt a kis fiucsecsemőt, a kit a város már másfél év óta és most utóbb Schermann Károlynál (Zarka-házban) ápoltat, s a kinek sem eredetét, sem nevét nem sikerült megtudni. Szép, egészséges fiugyermek a talált kis poronty, mely diszére válnék akármely gyermektelen házaspárnak. Még csak neve sincs. Most fog adni neki a város, melynek „törvényes" fia. Azért — ugy gondolnók — *Kőszegi* lehetne a családi neve. És mert, mint halljuk, Matits János városi közgyám lesz a keresztapja, a keresztségben *János* nevet nyerhetne.

— **Alapszabály-megerősités.** A *kőszegi bicikli-klub* alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium f. évi 79.944. szám alatt a bemutatási záradékkal ellátta.

— **Huszárokat kapunk,** de fájdalom csak husz napra. A Szombathelyen állomásozó 11. huszárezredből e hó 20-án 100 közember és 4 tiszt érkezik Kőszegre, kiket régibb kaszárnya-részekben helyeznek el.

— **Felhivás.** Az ipariskola részéről felhivatnak mindazon mesterek, kik tanonczaikat ez ideig az ipariskolába még be nem irták, hogy f. hó 9-én túl való késedelmezések igazolatlan mulasztásnak tudatnak be; továbbá, hogy a téli tanfolyamosok, u. m. ács, kőmüves és cserepes tanonczok beirása f. hó 12-én csütörtök 8—12-ig eszközöltetik.

— **Ellenőrzési szemle.** A honvédek ellenőrzési szemléje e hó 10-én lesz a helybeli honvédlaktanyában.

— **Egészségügy.** Városunkban az egészségügyi viszonyok oly kedvezőek, hogy a kőszegi kath. plébániában, mely 5300 lelket számlál, több mint négy hét óta, kivéve két halvaszülést, egyetlen egy haláleset sem fordult elő.

— **Az időjárás szeptemberben.** Az átlagos hőmérséklet reggel 7 órakor 12·5, délben 2 órakor 19·3, esto 9 órakor 13.9, tehát az átlagos napi hőmérséklet 15.3° volt. Ezt összehasonlitva a szeptemberi rendes hőmérséklettel, azt találjuk, hogy reggel 2·8°-kal melegebb, délben 0·4°-kkl hidegebb, este 0·8-kal melegebb, tehát átlagosan 0·6°-kal melegebb volt a rendesnél. Legmelegebb 14-én volt, 16·4, leghidegebb 27-én, 6.8°-kal. A mult évi szeptemberrel szemben idén 1·5°-kal hidegebb volt. A légsulymérő átlagosan 736.5 mm-en állott, 1·7 mm-rel mélyebben a rendesnél. Legmagasabban állott 15-én, 745·0 mm-en, legmélyebben 17-én, 727·0 mm-en. — Eső 12 napon volt. Csapadékmennyiség 59·3 mm., 13 mm-rel kevesebb a szeptemberi átlagos mennyiségnél. Zivatar két izben volt. Egész tiszta idő 1, egész borus 2 napon volt, 17-én és 20-án.

— **Betörés.** *Kutona* Lajos polgári iskolai tanárnak az uj-utczában levő lakásába csütörtökről péntekre virradó éjjelén eddig ismeretlen tettesek betörtek s az éléskamarából ruhanemüeket és élelmiszereket vittek el.

— **Országos vásár.** E hó 16-án városunkban országos vásár lesz.

— **Pályanyertes munkatársunk.** *Szentgyörgyi* Károly lánzséri tanitó, lapunk szorgalmas munkatársa a sopronvidéki r. k. tanitó-egyesület által kitüzött három rendbeli, összesen 50 koronát kitevő, pályadijat nyert el az e hó 7-én Nyéken tartott közgyűlésen. Igen örülünk tollforgató derék kollegánk sikerének és kivánjuk, hogy ernyedetlen munkássága közben még sok babért arasson.

— **Ujitás postatakarékpénztárnál.** *Lukács* Béla kereskedelmi miniszter okt. 1-jétől kezdve több rendbeli ujitást léptetett életbe a postatakarékpénztárnál. Eddig ugyanis, a ki postatarékpénztári betétkönyvecskét kivánt váltani, annak személyesen kellett megjelenni a postahivatalnál. Ezentúl bárki válthat tetszés szerint bárkinek betétkönyvecskét, mint befizető s a követelés felett rendelkezhetik is mindaddig, mig a könyvecskét a tulajdonosának át nem adja, a ki saját aláirásának az előirt módon való felvétele után a követelés fölött való rendelkezés jogába lép. Ily módon a postatakarékpénztári betétkönyvecskék iskolai jutalmul, ujévi, karácsonyi stb. ajándékul különösen használhatók. Könnyitést létesitett a miniszter a visszafizetések dolgába is, a menyiben irni nem tudó betevőknél, ezeknek a felmondásou megkivánt aláirása egy néviró tanu által teljesithető, sőt ez a tanu is felesleges, ha a betevőt a postaalkalmazott személyesen ismeri.

— **Hirdetmény.** Az 1886. évi XXI. t.-cz. 28. §-ához képest ezennel közhirré tétetik, hogy az igazoló választmány a legtöbb adófizető vármegyebizottsági tagok névjegyzékét az 1894. évre egybe állitván, ezen névjegyzék folyó évi szeptember hó 30-án a vármegye székházánál közszemlére kifüggesztetik és valamennyi szolgabirói és polgármesteri hivatalhoz küszemlére kitétel végett megküldetik. Minthogy ezen névjegyzék ellen a kifüggesztés napjától számitott 15 nap alatt a vármegye állandó biráló választmányához fellebbezésnek van helye, ennél fogva figyelmeztetnek mindazok, kik a legtöbb adót fizetők névjegyzéke ellen felszólalni kivánnak, hogy felszólalásaikat irásba foglalva és a szükséges okmányokkal felszerelve a vármegye állandó biráló választmányhoz Szombathelyen legkésőbb 1893. évi okt. hó 15-ig bezárólag terjeszszék be. Szombathelyen, 1893. évi szept. hó 26-án. Dr. *Károlyi* Antal sk., Vasvármegye alispánja.

— **Meghaltak** szeptember havában. Peczöly Imre, magánzó gyermeke, 2 hó., r. k., gyomor- és bélhurut — Schiefer János czipész, 67 év., ág. ev., idült gyomorhurut. — Maitz Mihály, szőlőmives, 64 év., r. k., agylob. — Heidenreich Lajos, műlakatos, 74 év., aggkor. — Rodler Antalné, szőlőmives neje, 76 év., r. k., szivbaj. — Schwachofer Zsuzsánna, fuvaros gyermeke, 11 hó., ág. ev., bélhurut. — Schwachofer János, fuvaros, 46 év., ág. ev., gümőkór. — Özv. Griller Jánosné, czizmadia neje, 67 év., ág. ev. rák. — Mohr Judit, férj. Wallner Jánosné, 85 év., ág. ev., aggkor.

---

e némaságot szegény Jolánka heves köhögése. Ilyenkor a betegségében is oly nyugodt arcz egészen kikel szinéből, s megszünvén a fájdalmas köhögési roham, szomoruan mosolyogva szól oda a leány a mellette virrasztó anyjának:

— Ugy-e édes anyácskám, most már nem köhögök annyira; nemsokára meg is gyógyulok, ugy-e bár, igy mondta ezt az orvos?

— Igen édes Jolánkám, már nem köhögsz annyira s rövid idő mulva egészen helyrejössz — válaszolá az anya; azután félreforditá f jét, hogy leánya ne lássa a szemeiből előtörő könyeket.

— Hogy fog majd örülni Béla, ha meggyógyultam — folytatja ismét gyenge hangon a leány. — Igen, de hát hol van ő oly soká? Hisz, már oly régen nem volt nálunk. Nincs ideje, vagy ő is beteg talán? Oh jóságos Istenem, csak ez ne legyen igaz! . . . De hallgass anyám, figyeljünk: zenét hallok. Oh mily szépen huzzák, oh mi szép a dal! Vajjon kinek szólhat ez éjjeli zene? S oly közelről hallatszik, mintha csak a mi utczánkban húznák. Oh mi szép, mi elragadó, mi elbájoló ez a zene! . . .

Valóban az „uj ideál"-nak szóló szerenád hangjait hallotta a szegény beteg leány.

Ujra köhögési roham fogta el, s ennek megszünte tán szaka dozott, alig hallható hangon kérdé:

— Anyácskám, hány óra van?

— Tizenkettő — volt a felelet.

— Akkor hát aludni megyek. Jó éjszakát kedves anyám, jó éjszakát drága Bélám! . . .

Még egy utolsó sóhaj a haldokló ajkáról, s a szerelmes szív megszünt dobogni. Ugyanebben a pillanatban az utcza másik végén pattant le a czigány-primás húrja, s akkor, mikor az „első ideál" végsőt sóhajtott, hangzott el az aminózus „utolsó akkord" is. *Nemo.*

Különfélék.

— **Régi 1 forintosok beváltása.** Az 1882. évi január 1-ről keltezett és azóta forgalmon kivül helyezett 1 frtos államjegyek beváltásának határideje ez év deczember 31-én lár je, a mely napig azokat még a közös pénzügyminisztériumhoz intézendő bélyegzett folyamodvány alapján beválthatják. E napon tul a régi 1 frtosokat többe egyáltalán nem váltják be.

— **Mennyi czigarettát fogyasztanak Europában?** Mint a Közt. irja, megközelitő becslések szerint az összes európai dohánygyárakban évenként mintegy 600 millió darab czigarettát készitenek. Ha ehhez hozzáadjuk az Európába más világrészekből importált kész czigarettákat, valamint azokat, a melyeket a dohányzók maguk készitenek, az egy évben egész Európában elszitt czigaretták menuyisége évenkint körülbelül 700 millió darabra becsülhető. Megemlitendő itt, hogy az egyiptomi czigarettákkal Európában nagy szédelgést üznek. Köztudomás szerint ugyanis, éppen ugy Magyarországban, mint a külföldön is igen sok egyiptomi jelzésekkel ellátott szivarkát hoznak forgalomba; ezeknek tulnyomó része azonban soha sem látta Egyiptomot, mert onnan aránylag csak igen kevés mennyiséget hoznak be.

— **A megadóztatott szerelem.** Az amerikaiak kezdik megelégelni a milliómos amerikai misseknek azt a hajlamát, hogy inkább mennek szegény, de lovagiasabb, kellemesebb európai herczegekhez és grófokhoz nőül, mint esetlen amerikai yankeekhez. Több északamerikai képviselő oly czélzatu törvényjavaslatot nyujtott be a parlamenthez, hogy Európába férjhez menő milliomos leányok hozománya óriási (talán 33% kiviteli vámmal sujtassanak.

— **Esőcsináló gép.** Ezt egy texasi ember találta fel, a kinek a hazájában tudvalevőleg annyi az esőcsináló mesterember, mint Miskolczon a czizmadia. A legujabb esőcsináló egy óriási kerék segélyével akar mesterséges esőt előidézni. Azt hiszi, hogy a kerék gyors forgása meleget visz fel a felső hideg régiókba, hol a meleg levegő nedvessége esőcseppekké tömörül és lehull a földre.

— **Korona-jegyben.** Miután az utóbbi időben több cognacgyártó-részvénytársaság alakult, nincsen kizárva hogy ezen gyárak által a piaczra hozott termények elcseréltetnek, minek elhárítására a „Cognacipar-részvénytársaság" élhatározta cognacjának a „Korona-cognac jegyet adni.

Egészselyem, mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző fajban), méter nként **85 krtól 3 frt 65 krig** — valamint **fekete, fehér és szines** selyemszöveteket **45 krtól 11 frt 65 krig** szállit — sima, koczkás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szin és árnyalatban) szállit postabér és vámmentesen ***Henneberg G.*** (cs. kir. udv. szállitó) ***selyemgyára Zürichben.*** Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— **A magyar regény irodalom** meglehetősen meddő korunkban; alig tünik fel egy két uj regény a könyvpiaczon a a mi feleszinre kerül is oly méreg drága, hogy az olvasó közönség vagy épen nem, vagy csak a legnagyobb áldozatok utján szerezheti azt meg. — E bajon segit a „Képes Családi Lapok" szépirodalmi lap áldozat kész szerkesztője, a ki lapja olvasói számára a legjelesebb irók tollából eredő regények egész sorozatát adja évenkint ingyért a lap olvasóinak. — A „Képes Családi Lapok" a magyar szépirodalmi lapok között ugy külső kiállitása, mint szellemes belhartalma, művészi kivitelü képei s ezek daczára hallatlan olcsóságánál fogva, az első helyen áll. — Mi legmelegebben ajánljuk e lapot a mely minden más szépirodalmi lapot nelkülözhetővé tesz. — Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal Budapest Nagykorona-utcza 20.

Hirdetések.

!! Nagyon érdekes !!

Kérje ön, 15 kr. levélbélyegben való beküldése mellett, a nagyon érdekes könyvek és képek katalógusát

Fischer és társa

kiadóczégtől

Amsterdam. (Hollandia.)

30 év óta udv. istallókban valamint katonai és polgári nagyobb istallókban is, használatban; nagyobb erőfeszitések előtt és után erősitésül; továbbá ficzamodások, rándulások, az inak merevsége s más ily alkalmaknál; képesiti a lovat kiválo teljesitményekre idomitásnál.

Kwizda-féle Restitutionsfluid

mosóviz lovaknak. Egy palaczkkal 1 frt 40 kr. o. é.

Kapható Ausztr.-Magyarország gyógyszertáraiban és drogulatainál.

Feltétet: KWIZDA FERENCZ JÁNOS

osztrák cs. és k. és román kir. udv. szállitó kir. gyógysz. Korneuburgban, Bécs mellett.

Tessék a fönnebbi védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

Kwizda-féle Restitutionsfluid.

1774/93.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy **Heinrich Ignácz** városszalonoki lakos végrehajtatónak **Ringhofer Károly** rohonczi lakós végrehajtást szenvedő ellen 200 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtást ügyében a kőszegi kir. járásbiróság területén levő Rohonez községben fekvő, a rohonczi 1387. sz. tjkvben A † 931. hrsz. 373. házszámu urbéri birtokból ugy végrehajtást szenvedett **Ringhofer Károlyt** illető felére mint **Ringhofer szül. Kaiser Annát** illető második felére is, vagyis az egész ingatlanra az árverést 400 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan

az 1893. évi november hó 20-ik napján d. e. 10 órakor Rohonez nagyközség házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881 : LX t.-cz. 42. §-ában jelzett **árfolyammal számitott** és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 : LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1893. évi augusztus hó 27. napján.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Tüzelőfa és köszén eladás.

Van szerencsénk a t. közönségnek ezennel tudtára adni, hogy faraktárunkban a legjobb minőségű

tüzelő-bükkfa

(házba szállitva) a következő árakon kapható:

I. oszt. bükkhasábfa méter ölenként		14 frt.
Bükk-dorongfa	„ „	12 frt.

100 kg. wiesi fényszén . . 1 frt 40 kr.
500 kg. megrendelésénél házba szállitva.

Fa és szén megrendelhető császárutczai lieztraktárunkban.

Czeke József és társa.

Eszencziákat

rum, cognac, mindennemű szeszes italok asztali likőrök és különlegességek azonnali elhibázhatatlan elkészitésére a legkitünőbb minőségben szállitok.

Azonfelül ajánlok 80 foku, vegyileg tiszta eczeteszencziát kellemes izü boreczet és közönséges eczetek gyártásához. Leirások és használati utasitások ingyen mellékeltetnek.

Kiváló eredményért kezeskedek.

Árlapot bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp

Eszencziák-különlegességek gyára

PRÁG.

Megbizható ügynökök kerestetnek.

Előfizetési felhivás

A HÉT

társadalmi, irodalmi és művészeti közlöny

október—deczemberi (TIZENHATODIK) évnegyedére.

SZERKESZTI ÉS KIADJA: **KISS JÓZSEF.**

Megjelenik minden vasárnap.

A HÉT a legliberálisabb szellemben szerkesztett magyar hetilap. Közöl **novellákat, költemenyeket, dramatizált apróságokat, politikai és társadalmi essaiket**; figyelemmel kiséri a **hét összes mozgalmait** és kiválasztja a feldolgozásra a legfontosabbakat és legérdekesebbeket. Kultivál minden genret, hozzászól minden actuális kérdéshez, de sohasem lépi át azon határokat, melyeket a jó izlés — irodalmi lapnál a legfőbb kriterium — parancsol.

A HÉT az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a péntek esti **szinházi premierekről** még ugyanazon a héten, ugyszólván a **napilapokkal egyidejüleg** hoz nagyobb szabásu ismertetéseket. Szépirodalmi része kivételével actuális minden közleményében és jórészt ennek köszönheti nagy sikereit, és azon közkedveltséget, melyben részesül.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik egy nagy irodalmi név. Azok közül, a kik a „A HÉT"-be eddig irtak s részben állandó munkatársai, felemlitjük a következőket:

Abonyi Árpád, Ábrányi Emil, Ifj. Ábrányi Kornél, Ágai Adolf, Ambrus Zoltan, Balogh Pál, Bársony István, Bede Jdb, Brody Sandor, Celló, Dóczy Lajos, Endrődi Sándor, Gozsdu Elek, Herczegh Ferencz, Heltai Jenő, Hock János, Ignotus Inczedy László, Jászai Mari, Jókai Mór, Justh Zsigmond, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Kozma Andor, Kohn Dávid, Makai Emil, Malonyai Dezső, Mikszáth Kálmán, Mezei Ernő, Munkácsy Kálmán, Murai Károly, Petelei, Palagyi Lajos, Pollák Illes, Rákosi Jenő, Rákosi Viktor, Sebők Zsigmond, Szabó Endre, Szabóné Nogál Janka, Szalay Fruzina, Szemere Attila, Szomaházy István, Szüry Denes, Silberstein Adolf, Tábori Róbert, Tóth Béla, Tolnai Lajos, Vadnay Károly, Vészi József stb. stb.

A HÉT külső kiállitása összes lapjaink közt a legfényüzőbb. Minden számának boritékán egy fényes kivitelü nagy arczképet közöl: kitünőségeket, de legfőkép érdekes alakokat a politika, művészet, irodalom és a szalon köréből, azok arczképeit, akiket a lefolyt hét eseményeinek árja, habár csak ideiglenesen is, felszinre vetett.

A HÉT számai bekötve évenként **két** vaskos kötetet képeznek és nagyon is érdemesek a megőrzésre. Az első hét kötet, melyből teljes példányok — bár igen csekély számban — még kaphatók, valóságos tárháza az érdekét soha sem veszitő becses olvasmányoknak.

A HÉT előfizetési feltételei: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld

A HÉT kiadóhivatala, BUDAPEST, VII., Erzsébet-körut 6. szám.

gyártmányai **orvosi czélokra** használtatnak és a következő egyetemi tanár urak által ajánltatnak:

Angyán, Kétli, Kézmárszky, Korányi, Kovács, Müller, Réczey, Stiller és Tauffer.

Kapható Kőszegen:

WAISBECKER EDE-nél.

Keil Alajos-féle gyapjú-fényű (Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. 1 kis palaczk 68 kr.

legjobb és legegyszerübb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 kocsógára 60 kr. Mindenkor kapható:

Winkler József-nél Kőszegen.

Viaszk-kenőcs.

Minden háztartásra nézve nélkülözhetetlen a

KATHREINER-féle KNEIPP MALÁTA KÁVÉ

babkávés izü. A Kathreiner-féle Kneipp maláta-kávé azt az addig el nem ért előnyt nyujtja, hogy lemondhatunk a vegyitetlen vagy szurrogatokkal vegyitett babkávé általános élvezetétől és készithetünk helyette **jobb izü**, amellett **egészségesebb** s **táplálóbb** kávét. — **Igen jó** babkávával vegyitve. **Nagyon ajánlható** asszonyoknak, gyermekek- és betegeknek.

Utánzásokat óvatosan kerülni kell.

½ kiló ára 52 kr. — Mindenütt kapható.

Csak fehér csomagokban, melyeken KNEIPP plébános ur arczképe mint védjegy van, valódi.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.